

saadanne Monopoler ville opstaa i stadig stigende Grad i Fremtiden, og Spørgsmaalet bliver: Hvorledes forhindrer man, at disse Monopoler i stadig stigende Grad inkassere de Penge, som vare tiltænkte andre, hvad enten det var i Form af Lettelse paa Toldloven eller i andre Henseender? Tiden og Udviklingen i Forening ville imidlertid nok klare Spørgsmaalet med Hensyn til, hvorledes man griber den Ting an, men jeg er aldeles overbevist om, at saa længe man overlader det til det private Initiativ, ville vi fremdeles se, at Kapitalen tilriver sig de Værdier, som egentlig vare tiltænkte andre. Men, som sagt, det Spørgsmaal ville Tiden og Udviklingen nok afgøre; foreløbig have vi kun eet at gøre: Holde ubrødeligt sammen mod de Partier, som efter min Opfattelse ere vore fælles Modstandere.

Saa er der endelig talt om, hvad det radikale Venstre har gjort. Man har ligesom trukket paa Skuldren af de Smaa-reformer, som allerede ere gennemførte, og sagt om Uniformens og Ekscellencetitlens Afskaffelse: Herregud hvad er det? Det betyder jo i Realiteten ikke stort. Nej maaske ikke, men det betyder i alt Fald saa meget, at de tidligere Venstreministre ikke have haft Mod til at lægge dette latterlige Stads paa Hylden. Naar jeg siger, at de ikke have haft Mod dertil, er det, fordi jeg virkelig tror, at de egentlig helst vilde være fri derfor. Da jeg første Gang saa Venstres Ministre i Uniform, forekom det mig, at de vare baade generede og kejtede i deres Optræden, og at de vistnok ønskede Uniformerne hen, hvor Peberet gror, men de havde simpelt hen ikke Mod til at lægge dem paa Hylden. De fulgte Traditionen og trak Uniformerne paa, og det har sikkert ikke været for at berede Tingets Medlemmer en æstetisk Nydelse. For mig var det i alt Fald ingen Nydelse; jeg beklagede nærmest de Mennesker og tænkte: Det maa være kedeligt at skulle trække i saadanne Uniformer; de ere fornuftige Mennesker og vide med sig selv: Her sidde vore gamle Partifæller og se os pyntede saaledes ud og grine ad os. Jeg er overbevist om, at de have været lumsk kede deraf, men de have blot ikke haft Mod til at afskaffe dem. Paa samme Maade forholder det sig med Ekscellencetitlen. Det maa gøre et underligt Indtryk paa et fornuftigt Menneske, som hidtil har været meget fornøjet med sit almindelige borgerlige Navn, paa en Gang at faa en saadan grinagtig Titel som Excellence hæftet paa sig. De have sik-

kert ønsket den Pokker i Vold, derom er der ingen Tvivl. (*En Stemme*: Ogsaa Alberti?) Ja, ogsaa Alberti. Alberti har i sin Tid rent ud svaret Folk, som tiltalte ham med Ekscellencetitlen: Hold Kæft med det Vrøvl! Man kan jo ikke godt give sin Mening mere tydeligt til Kende.

Jeg er heller ikke i Tvivl om, at det fremtidig vil blive en skral Tid med Hensyn til Uddeling af Ordener og Titler, men det havde jo næsten ogsaa naaet sin Karikatur. Det Forhold, at man har gjort en Mand som Direktøren for Dansk Petroleumskompagnis Aktieselskab til Ridder, blev forleden Dag kritiseret af det ærede Medlem fra Aarhus nordre Kreds (Sabroe) ud fra den Kendsgerning, at denne Mand havde forstaaet som Direktør for Aktieselskabet at inkassere den Toldlettelse paa Petroleum, som var tiltænkt Smaafolk. Jeg giver det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at det er meget mærkeligt, men endnu mærkeligere er det dog, naar man ved, at den samme Mand som Direktør for Aktieselskabet ikke alene har inkasseret den Toldlettelse, som Smaafolk skulde have, men tillige har givet sine Kunder falske Varer, hvorfor han er blevet dømt ved Sø- og Handelsretten og har maattet udrede en Bøde paa 5—600 Kr. Jeg synes nok, det burde være saaledes, at en Mand, der udnævnes til Ridder, skulde have gjort Samfundet nogen Tjeneste, saa var der dog lidt Mening i Galskaben. Men lad gaa, at der udeles Riddertitler til Mænd, som hverken gøre ondt eller godt, det kan man ogsaa finde sig i, men det er dog lige galt nok at udnævne en Mand til Ridder, som ikke alene tilvender sig en Del af den Lettelse, som skulde komme Smaafolk til gode, men som oven i Købet, om jeg saa maa sige, har gjort det første Skridt paa Forbryderbanen. Det forekommer mig at være Synd overfor andre Folk, som ere blevne Riddere — der er jo sikkert mange honette Folk iblandt dem —, at man i den Grad har blandet Racen, at man ikke rigtig kan være bekendt at være i Selskab med de Folk, som blive Riddere. Et Spørgsmaal er det ogsaa, om man ikke skader Manden selv, som i Virkeligheden er stor nok ud i egen Indbildning, naar man, efter at han har foretaget det Eksperiment, jeg talte om, og hvorfor han er bleven dømt, oven i Købet gør ham til Ridder. (*Sabroe*: Han har betalt rigeligt derfor!) Ja, det ved jeg ikke noget om, men det er som sagt i høj Grad beklageligt, at den Mand, som har gjort det første Skridt paa Forbryderbanen, er bleven gjort